

„REVISTA NAȚIONALĂ DE TEATRU“ DIN CUBA

Cuba, denumită în America Latină „Insula libertății“, străbate o trepidantă și eroică perioadă de căutare a unor căi noi în toate domeniile de activitate. Așa se face că, printre alte inițiative, în țară s-a deschis un adevărat front îndreptat împotriva lipsei de învățatură și cultură.

Anul 1961 a fost decretat „el año de la educacion“ — anul educației. Mișcarea generală de instruire a cuprins, cum era firesc, și domeniile artei. În coloanele presei cubane — alături de vitale probleme de stat — s-au dezbătut perspectivele învățămîntului muzical și coregrafic, organizarea și planul de studii al Școlii de artă dramatică, noul sistem de cursuri pentru instructorii formațiilor de amatori etc. În acest climat de efervescență culturală a apărut, în 1961, și prima revistă teatrală a Cubei revoluționare — „Revista nacional de teatro“.

Teatrul cuban are o tradiție veche. Elemente dramatice se întîlnesc încă în secolul al XVII-lea, iar prima scenă, „Coliseo“, înființată la Havana în 1776, a marcat începutul unei dezvoltări impetuoașe a activității teatrale și a literaturii dramatice naționale. Cu toate acestea, în afară de revista „Prometeo“ — singura care s-a afirmat înainte de revoluție, dar cu o existență destul de scurtă —, în Cuba n-au existat publicații care să se fi ocupat cu precădere și regularitate de probleme teatrale.

Salutînd cu căldură apariția „Revistei naționale de teatru“, editată la Havana, sub conducerea Direcției Culturii din Ministerul Educației, vom face totodată și o succintă prezentare a primului număr apărut. Articolul redacțional schițează caracterul și scopul revistei. Ea este prima publicație cubană de teatru, cu o funcție precisă în frontul ideologic, în condițiile dezvoltării rapide a teatrului cuban de azi. În același timp, redacția vrea să împărtășească lumii întregi „cum, de către cine și pentru ce se face teatru în Cuba“, stabilind legături cu teatrele popoarelor prietene.

În continuare, revista cuprinde articole semnate de cunoscuți oameni de specialitate din Cuba. Natividad Gonzales Freire semnează articolul Dez-

voltarea teatrului în Cuba. Este o sumară, dar foarte interesantă trecere în revistă a enunțului din titlu, oferindu-ni-se posibilitatea de a cunoaște principalele etape de dezvoltare ale teatrului cuban, influențele suferite în decursul veacurilor, nașterea și dezvoltarea dramaturgiei autohtone, activitatea teatrală pînă la revoluție și drumul ei de astăzi. Prin citarea unor nume de autori și de opere, ca Matias Montes Huidobro cu lucrarea Los acosados (Acuzații), Raul Eguren cu El despertar (Trezirea), Pablo Armando Fernandez cu Las armas son de hierro (Armele sînt de fier), Enrique Barnet cu Cambula, Jesus Orta Ruiz cu foarte interesanta sa încercare Drama de la Terra (Drama pămîntului), ni se conturează cu aproximație imaginea dramaturgiei și a teatrului nou revoluționar.

O nouă concepție a operei „Altarul lui Maestro Pedro“ este titlul articolului semnat de Alejo Carpentier. Comparînd punerile în scenă ale operei lui Manuel de Falla, realizate de Opera Comică din Paris sau la Caracas, cu noua montare de la Teatrul Național din Havana, autorul remarcă originala concepție regizorală a cubanului Vicente Revuelta.

Cehov este și el evocat în paginile revistei: Felix Pita Rodriguez, în articolul Să vorbim despre Cehov (cuvînt omagial rostit la Palacio de Bellas Artes), face o prezentare a autorului, a operei și a concepțiilor estetice cehoviene. În Pantomima și dansul în folclorul cuban, Argeliers Léon se ocupă de bogata moștenire folclorică, izvorîră din străvechile legende ale populației băștinașe și ale negrilor. Sînt descrise ritualurile negre ale lui Eggon, reprezentațiile „mandinga“, ritualurile „abakua“ etc. Articolul America Latină la cel de al IV-lea Festival Internațional al Teatrului Naționalelor semnaleză prezența Columbiei și Braziliei la Festivalul de la Paris, anul trecut. Este vorba de spectacolele Teatrului Experimental din Cali (Columbia) și de două formații braziliene: Companhia Becker și Teatro de Arte Popular del Brasil.

Problema învățaturii lui Stanislavski este luată în studiu de Cuqui Ponce de

Léon în articolul Stanislavski și sistemul său, din care rezultă că la Institutul de Artă Dramatică din Havana se studiază cu rezultate bune sistemul lui Stanislavski. Sub titlul Compendiu al epocii spaniole (Oameni, autori și condiții scenice în secolele de aur), Luis Amado Blanco întreprinde o rapidă enumerare a momentelor de vîrf atinse de literatura și arta dramatică spaniolă în secolele al XVI-lea și al XVII-lea.

Revista reproduce, în continuare, Manifestul intelectualilor și artiștilor cubani, publicat în presa cubană în ziua de 19 noiembrie 1960.

José Escarpanter face în Teatrul lui Charlos Felipe o scurtă prezentare a dramaturgului cuban contemporan, consacrat încă în 1938, cînd a fost distins cu Premiul Național de Teatru pentru comedia Azi-noapte, în pădure.

În Brecht — note alese despre teatrul său, Eduardo Manet face o apreciere a teatrului brechtian, analizîndu-l din punct de vedere al conținutului, al prezentării scenice, al actualității dramaturgului german și al reacției publicului (se vorbește de o „pașiune” brechtiană) la spectacolele cu piesele sale.

Ultimele pagini — Aspecte din teatre — sînt rezervate prezentării (în imagini bogate și texte explicative) a activității teatrale din Havana, în decursul ultimilor doi ani. Impresioneră atît numărul teatrelor, cît și varietaatea repertoriului. Alături de nume ale autorilor naționali și din celelalte țări ale Americii Latine, întîlnim titluri variate din dramaturgia universală. Astfel, pe scenele teatrelor din capitala cubană se joacă Shakespeare, Cehov, Pirandello, Brecht, Arthur Miller, J. B. Priestley, Jean Anouilh, J. Paul Sartre etc.

Urăm noii reviste de teatru activitate rodnică pe drumul început pentru propășirea artei teatrale cubane, puse în slujba progresului și a păcii.

Margareta Andreescu

APROFUNDAȚI CONȚINUTUL PIESELOR CARE V-AU PLĂCUT, CITINDU-LE

Cereți în librării și la standurile de cărți următoarele volume:

I. L. Caragiale	— Opere, vol. I („O scrisoare pierdută“, „Năpasta“, „D-ale carnavalului“, ș.a.)
Bertolt Brecht	— Teatru („Viața lui Galilei“, „Cercul de cretă caucazian“, ș.a.)
N. V. Gogol	— Opere, vol. IV („Revizorul“, „Căsătoria“, „Jucătorii de cărți“, ș.a.)
Federico Garcia Lorca	— 4 piese de teatru („Casa Bernardei Alba“, „Mariana Pineda“, ș.a.)
G. Hauptmann	— Teatru („În zori“, „Țesătorii“, „În amurg“)
J. Racine	— Teatru („Andromaca“, „Britannicus“, „Fedra“, ș.a.)
Fr. Schiller	— Teatru, vol. I („Hoții“, „Intrigă și iubire“)
W. Shakespeare	— Opere, vol. IV („Henric al IV-lea“, „Îmblinzirea scorpiei“)
W. Shakespeare	— Opere, vol. V („Titus Andronicus“, „Nevestele vesele din Windsor“, „Henric al V-lea“)
W. Shakespeare	— Opere, vol. VI („Henric al VI-lea“)
L. N. Tolstoi	— Opere, vol. XI („Cadavrul viu“, „Puterea întunericului“)